

Çocuksuz aileler ve kimsesiz çocuklar

“Dokuz yıldır evliyim. Çocuğum yok. Çocuksuz ailelere müjde yok mu? Evlâtlık edinmek caiz mi?”

İnsanın yaratılışı tamamen beşer kudretinin dışında; Hâlık-ı Kerîm’in hilkiyle ve Fâtır-ı Kadîr’in kudretiyle ve takdiriyle ilgili bir alandır. Cenâb-ı Hakk’ın takdir buyurduğu çocuk ana rahmine bir çekirdek olarak düşer, beslenir, gelişir, âzâsı teşekkül eder, ruh verilir; yani halk edilir. Bütün bu süreçlere bizim beşer olarak hiçbir müdahalemiz yoktur. Tamamen Allah’ın iradesi, ilmi ve emri esastır ve hâkimdir.

Çocuğu olmayan anne-babaların, tedaviyi gerektiren bir problemleri varsa, tedavi olmaları meşrûdur. Gerekli sebeplere başvurmaktan çekinmemeliler ve Allah’tan ümit kesmemeliler. Bununla beraber, çocuğun tamamen Allah’ın takdirinde olduğunu unutmamalıdır ve bunu hüznün ve keder konusu yapmamalıdır. Çünkü çocuk, Hâlık-ı Zîşân verirse, emanet alınacak bir varlıktır. Ve hiç şüphesiz Allah’ın vermesinde de, vermemesinde de bir hayır ve hikmet bulunduğu akıldan uzak tutulmamalıdır. Bu konuda rehberimiz ve teselli kaynağımız şu âyettir: “Umulur ki, sizin hoşlanmadığınız bir tecellide sizin için hayır vardır. Allah bilir; siz bilmezsiniz.”

1

Çocuk, Allah’ın takdirinde ve hibesinde bulunduğu ve bu meşîet ve takdirden-istediğimiz biçimde tecelli etsin etmesin—hayır ummak bizim imanımızın gerektirdiği bir edep ve kulluğumuzun iktiza ettiği bir terbiye olduğuna göre; bu hayrın kendisi bizzat “müjde” kabul edilmelidir. Bediüzzaman’ın ifadesiyle hayır, Allah’ın tercih ettiği şeydedir. Allah’ın verdiği de, vermediğine de “razı olmak” vesilesiyle, İlâhî rızaya nâil olmak İnşâallah mümkün olacaktır. Hiç şüphesiz her hayır, müjdeyi de kendi içinde barındırır.

Evlâtlık meselesinde bizim tavsiyemiz: Kimsesiz çocuklarla ilgili kurumlarla iletişim kurarak, ya da kendi gözlemlerinizi ve inisiyatifinizi kullanarak; aileleri tarafından terk edilmiş, annesi/babası ölmüş, bakıma, şefkate ve ilgiye muhtaç, yetim, öksüz.. vs. gibi kimsesiz çocuklara ulaşabilirsiniz. Koruyucu ve yardımcı aile sıfatıyla böyle çocukları yanınıza almanız ve bir evlât hassasiyeti içinde her şeyini üstlenmeniz

mümkündür. Bunda hayır ve sevap vardır.

Sehl b. Sa'd es-Sâidî (ra) anlatmıştır: Resûlullah Efendimiz (asm) mübarek şehâdet parmağı ile orta parmağını biraz açarak işaret etti ve şöyle buyurdu: "Ben, yetimin her şeyine kefil olarak bakan kimse ile Cennette şöylece yan yanayız." 2

Ebü'd-Derdâ Üveymir (ra) demiştir ki: Resûlullah Efendimiz'den (asm) şöyle söylerken işittim: "Beni zayıfların arasında arayınız. Siz ancak zayıflarınız sebebiyle yardım görüyorsunuz ve rızıklandırılıyorsunuz." 3

Enes (ra) anlatmıştır: Peygamber Efendimiz (asm) parmaklarını bir araya toplayarak şöyle buyurdu: "Kim iki kız çocuğuna baliğ olasıya kadar yardım eder ve yetiştirirse, Kıyamet Günü ben ve o şöylece yan yana bulunuruz." 4

Ancak böyle durumlarda çocuklardan gerçek anne ve babasını saklamak doğru değildir ve nehyedilmiştir. Peygamber Efendimiz (asm) kişiye babasından başkasına nesep iddiâ etmesinin yalan ve iftiranın büyüklerinden olduğunu beyan buyurmuştur. 5

Binâenaleyh:

1- Nesep iddiasında bulunmamak,

2- Ergenlik döneminden sonra mahremlik-namahremlik esaslarına riayet etmek,

3- Malına vâris bırakmak zorunda olmadığını, ancak imkânı olup da bir miktar mal verirse sadaka sevabı almış olacağını bilmek,

4- Önceliği ihtiyaç içindeki bakıma muhtaç ve kimsesiz çocuklara vermek şartıyla, koruyucu aile sıfatıyla çocuklara kucak açmak ve her şeyi ile bakımlarını üstlenmek meşrûdur, hayırdır, Allah'ın rızasına medardır

Dipnotlar:

1- Bakara Sûresi, 2/216.

2- Buhârî, 11/1838.

3- R. Sâlihîn, 272.

4- R. Sâlihîn, 267.

5- Buhârî, 9/1428.